

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 9.

1836.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Μαρτίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διάταγμα περί συντάξεως τοῦ ἔθνοφύλακος Λιακοπούλου φονευθέντος παρὰ τῶν ληστῶν. — Εἰδοποιήσεις περί παρουσιάσεως τῶν συνταξιούχων, ὅσοι δὲν ἔλαβον τὰς ἐγκριθείσας συντάξεις τῶν. — Διακήρυξις περί καταγραφῆς τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς τὴν προικοδέτησιν. — Περί ἐνηλικιότητος τοῦ Κ. Ἡλ. Γ. Καλαμογδάρτη. — Διορισμοί. — Παροράματα.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί συντάξεως τοῦ ἔθνοφύλακος Λιακοπούλου φονευθέντος παρὰ τῶν ληστῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΝ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου Π. Ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας προσδιορίζομεν ἡμεῖς ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ εἰς καταδίωξιν τῶν ληστῶν ἐν ἔτει 1833 εἰς Ἀρτολῖναν φονευθέντος ἔθνοφύλακος Λιακοπούλου μηνιαίαν σύνταξιν 12 δραχ. Αὕτη ἡ σύνταξις ἀρχεται ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ θέλει ἐξακολουθεῖ μεχρὶς οὗτου τὰ τέκνα τοῦ φθάσουν τὸν 12 χρόνον τῆς ἡλικίας των καὶ ἔλθουν εἰς κατάστασιν νὰ παρίστανται ἀφ' ἐαυτῶν τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Εἰς καθὲ τέταρτον δὲ τοῦ χρόνου θέλει περικλείεται ἀποδεικτικὸν περὶ τῆς ζωῆς των παρὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς εἰς τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς παραλαβῆς τῶν χρημάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Φεβρουαρ. (7 Μαρτ.) 1836.

Ο Θ Ω Ν.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,
ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περί παρουσιάσεως τῶν συνταξιούχων, ὅσοι δὲν ἔλαβον τὰς ἐγκριθείσας συντάξεις τῶν.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Εἰδοποιεῖ.

Ὅσοι τῶν συνταξιούχων δὲν ἔλαβον εἰσέτι τὰς ἐγκριθείσας διὰ τῶν ἀπὸ 26 Δεκεμβρ. 1833 (7 Ἰανουαρίου 1834) καὶ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 Β. Διαταγμάτων συντάξεις των διὰ τὸ 1833 καὶ 1834 ἔτος, πρέπει νὰ παρουσιασθῶσιν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον, εἰς τὸν Ἐπαρχὸν ἢ τὸν Νομάρχην τοῦ Νομοῦ, ὅπου διατρίβουσι, διὰ νὰ φανερώσωσιν εἰς αὐτὸν τὰς ἀξιώσεις των, καὶ δι' αὐτῶν ζητηθῇ παρ' ἡμῶν ἡ πληρωμὴ τῶν χρεωστούμενων.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν ταύτης τῆς προθεσμίας, χάνουν πᾶν δικαίωμα εἰς ἀπαιτήσιν πληρωμῆς συντάξεως διὰ τὰ ρηθέντα δύο ἔτη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρ. 1836.

Ὁ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς διεύθυνσ. τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτισμένος

Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Περὶ καταγραφῆς τῶν ἔχοντων δικαίωμα εἰς τὴν προικοδοτήσιν.

ΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διακηρύττουσιν

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 12 (24) Φεβρουαρίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 6936 Β. διατάγματος εἰδοποιοῦνται ὅλοι οἱ ἀρχηγέται τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, οἱ Νομάρχαι, Ἐπαρχοὶ καὶ Δήμαρχοι·

Ἄρθρ. 1.

Ἐπειδὴ ὁ περὶ προικοδοτήσεως Νόμος ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 λέγει ῥητῶς, ὅτι ἡ προικοδοτήσις τῶν ἰθαγενῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν πρέπει νὰ τελειώσῃ ὅλη ἕως 20 Μαΐου 1836, καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφ. 1 καὶ ἄρθ. 7 ἀπαιτεῖται ὁ προικοδοτηθεὶς νὰ ᾖ ἀφεύκτως μέλος δήμου τινός, προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ ἰθαγενεῖς ἀρχηγέται Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ὅσοι ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὴν προικοδοτήσιν, νὰ καταγραφῶσιν εἰς τοὺς δι' αὐτὴν διαταχθέντας καταλόγους τοῦ δήμου τῶν, εἴτε ἀνίσως δὲν ἀνήκωσιν ἀκόμη εἰς κανένα δῆμον, εἰς ἐκεῖνον τὸν ὅποιον μέλλουσι νὰ ἐκλέξωσιν ἐφεξῆς, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωσι τόσῳ μᾶλλον τὸ δικαίωμα τῶν, ὅσον μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν καταλόγων, οὐδεμία καταγραφή δὲν γίνεται πλέον δεκτὴ, ἀλλὰ μάλιστα κατὰ τὸν σαφῆ σκοπὸν τοῦ Νόμου ὑπολαμβάνεται, ὅτι τὸ παραχωρηθὲν εἰς τὴν προικοδοτήσιν δικαίωμα παραιτεῖται σιωπηλῶς· ἐξαίρεται τούτου ἡ σημειωθείσα εἰς τὰ ἄρθρ. 28 καὶ 29 περίπτωσις, καθ' ἣν ἡ προικοδοτικὴ πίστις δὲν εἴη δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ πῶς, ἢ νὰ συμπληρωθῇ ὅλη.

Ἄρθρ. 2.

Ὅσοι ἰθαγενεῖς ἀρχηγέται Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ἔχοντες δικαίωμα προικοδοτήσεως, δὲν ἀνήκουν εἰς τινὰ τῶν ὑπαρχόντων δῆμων, καὶ δὲν καταγραφῶσιν εἰς κανένα ἐξ αὐτῶν, πρὶν ἀκόμη κλεισθῇ τῆς προικοδοτήσεως οἱ κατάλογοι, ἀλλὰ θέλουσι νὰ σχηματίσωσι δῆμον ἰδιαιτέρον, χρεωστοῦν μὲν νὰ ἐκφράσωσι τὴν περὶ τούτου θέλησιν τῶν εἰς τὸ πρωτόκολλον, τὸ κρατούμενον παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ διὰ προικοδοτήσιν ζητούμενα κτήματα, πρέπει ὅμως νὰ καταγραφῶσι συγχρόνως καὶ εἰς τοὺς περὶ προικοδοτήσεως καταλόγους τοῦ πλησιέστερου δήμου, ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἄρθ. 4, 5 καὶ 6 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, ἡ ἐννομία αὐτῇ ἐξάρτησις ἀπὸ τὸν πλησίον κείμενον μεγαλύτερον δῆμον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μεχρὶς, κατὰ τὸ ἄρθ. 8 τοῦ ἰδίου Νόμου, ἐγκριθῇ ὁ σχηματισθεὶς νέος δῆμος.

Μόνον ὅταν αἱ εἰς τὸ ἄρθ. 1. ἐδάφ. 2. τοῦ περὶ Δήμων Νόμου ἐνδιαλαμβανόμεναι ἐθνικαὶ γαῖαι διηρέθων ἤδη ἢ μέλλουν νὰ διαιρεθῶν ἐφεξῆς εἰς περιοχάς, διὰ τὴν μεγάλην τῶν ἑκτάσιν, καταστρόνονταί εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον ἰδιαιτέροι τακτικοὶ κατάλογοι, ὅπου σημειώ-

νῶνται αἱ δηλώσεις τῶν ἔχοντων δικαίωμα εἰς τὴν προικοδοτήσιν ἀρχηγῶν οἰκογενείας, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσι τὴν προικοδοτήσιν τῶν ἀπὸ ταύτας τὰς γαίαν, καὶ ἔπειτα στέλλονται εἰς τὴν Γραμματεῖαν, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ τῆς προικοδοτήσεως κατάλογοι. Οἱ ἰδιαιτέροι ὅμως οὗτοι κατάλογοι θέλουν συνοδεύεσθαι με ἐννομα μαρτυρικὰ, πιστοποιοῦντα καὶ δικαιολογοῦντα τὸ εἰς τὴν προικοδοτήσιν δικαίωμα τῶν ἀρχηγῶν οἰκογενείας, ἐπειδὴ, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, πρέπει πρὸς ἐξκρίωσιν τοῦ δικαίωματος τούτου νὰ λαμβανεται ὑπ' ὄψιν ὁ δῆμος τῆς γεννήσεως, ἡ τῆς κατοικίας· ἀντὶ τούτων τῶν μαρτυρικῶν χρησιμεύουν μετὰ ταῦτα τὰ πιστωτικὰ γραμμάτια.

Ἀνίσως ὅμως ἀρχηγέτης τῆς οἰκογενείας δὲν ἀνήκει κατ' οὐδένα τρόπον εἰς τινὰ δῆμον, πρέπει νὰ λάβῃ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεώς του ἔγγραφον ἐπίσημον ἀπὸ τῶν Εἰρηνοδίκων, στηριζόμενον εἰς μαρτυρίας καὶ ἄλλας ἀποδείξεις, τὸ ὅποιον ἔπειτα χρησιμεύει εἰς τὴν παραδοχὴν εἰς τοὺς καταλόγους τῆς προικοδοτήσεως ὡς ἀποδεικτικὸν ἔγγραφον.

Ἄρθρ. 3.

Ὅλοι οἱ ἀρχηγέται Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται τὰ εἰς ἄρθ. 11 στοιχ. α. β. γ. ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ οἱ ὅρισμοί τοῦ 12 ἄρθ., χρεωστοῦν ἢ νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν Ἐπαρχον τὰς δηλώσεις τῶν, δι' ἰδιαιτέρου ἔγγραφου, ἢ νὰ σημειοῦν αὐτὰς εἰς τὸ πρωτόκολλον του· ὅταν οὗτος παρρυσιάζεται εἰς τὸν δῆμον διὰ νὰ κλείσῃ τοὺς καταλόγους, εἰς τοὺς ὁποίους χαρακτηρίζονται ἀκριβῶς τὰ ζητούμενα ἀντικείμενα, θέλουν ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν τῶν νὰ λάβωσιν εἰς προικοδοτήσιν τὰ καλλιεργούμενα καὶ κατεχόμενα ἤδη παρ' αὐτῶν ἐθνικὰ κτήματα, ἢ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ στοιχ. γ. ἄρθρ. 11 νὰ τὰ κρατήσωσιν ὑπ' ἐνοίκιον. Τὰς δηλώσεις ταύτας ἐγχειρίζει ἔπειτα ὁ Ἐπαρχος εἰς τὸν Ἐφορον, διὰ νὰ τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὡς ἀνήκει. Εἰς ὅσα μέρη ὅμως κατεστρώθησαν αἱ κατάλογοι τῆς προικοδοτήσεως πρὶν τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως, αἱ δηλώσεις γίνονται μετὰ ταῦτα.

Ἄρθρ. 4.

Ὅστις νομίζει ὅτι ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῶν εἰς προικοδοτήσιν προσδιορισμένων ἐθνικῶν γαίων, ὀφείλει κατὰ τὰ ἄρθρ. 1, 2 καὶ 3 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐντὸς 4 ἐβδομάδων τὸ πολὺ μετὰ τὴν γεννησομένην εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ Ἐπαρχίαν πρόσκλησιν, νὰ ἐλθῇ τὰς αἰτήσεις του ἐγγράφως, ἢ νὰ τὰς περάσῃ διὰ στόματος εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἀνήκοντος Ἐφοροῦ· ἐπειδὴ, ὅταν διατεθοῦν αἱ ἐθνικαὶ αὗται γαῖαι, τόσον ὀλιγότερον θέλουν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ταιαῦται ἀξιώσεις, ὅσον κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα δίκαιον, τὸ δημόσιον θεωρεῖται ἐν γένει ὡς ὁ νόμιμος ἰδιοκτήτης, καὶ ἐπ' αὐτῷ εἰς τὸν ἀπαιτητὴν ἀνήκει, χρεὼς τυγούσης, ν' ἀποδείξῃ τὰ ἐπὶ γαίων δικαίωματα του.

Εἰς ταύτην τὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ οἱ δῆμοι ὡς πρὸς τὴν ἀποδείξιν τῶν δικαιωμάτων ιδιοκτησίας. διὰ κτήματα δημοτικά, τὰ ὅποια πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἶχον (ἄρθρ. 26 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου).

Ἄρθρ. 5.

Ὅσοι ἔχουσι δικαίωμα ὑποθήκης εἰς τὰ διὰ προικοδοτήσιν προσδιορισμένα κτήματα, χρεωστοῦν, κατὰ τὰ ἄρθρ. 14 καὶ 29 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, νὰ γνωστοποιήσουν καὶ ἀποδείξουν αὐτὰ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν ἕως 26 Μαΐου 1836 τὸ πολὺ ἄλλως θεωροῦνται ὡς ἄκυροι.

Οἱ Νομάρχαι καὶ Ἐπαρχοὶ χρεωστοῦν νὰ δημοσιεύσουν διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν δήμων, τὴν προκήρυξιν ταύτην, τοιχοκολλοῦντες καὶ ἀντίτυπα ταύτης εἰς τὰ πολυπληθεστερα μέρη, τὰ ὅποια πρέπει νὰ διατηρηθῶν τοιχοκολλημένα ἄχρι τῆς 26 Μαΐου τοῦ ἐλευσομένου.

Ἡ διὰ κήρυκος ἀνάγνωσις τῆς διακηρύξεως ταύτης πρέπει νὰ γείνη τοῦλάχιστον τρεῖς φορὰς ἄχρι τῆς 26 Μαΐου 1836 τὰς κυριακὰς εἰς τοὺς ναοὺς, ἢ τὰς ἡμέρας καθ' αἷς γίνεται ἀγορὰ εἰς τὴν πόλιν, ὅτε πολὺ πλῆθος ἐπαρχιωτῶν συνάζονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ἐκτὸς ταύτης, ἀνάγκη νὰ γείνηται καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῶν κάτωθεν ἄρθρων τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου Νόμου τῆς προικοδοτήσεως, ἥτοι τῶν ἄρθρ. 2, 13, 14, 18, 28, 29 καὶ 30· μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ καθε ἄρθρου ἐκ τῶν ῥηθέντων, πρέπει ν' ἀναγινώσκωνται καὶ αἱ διασαφήσεις ἐκάστου.

Τῆς πράξεως ταύτης ἕκαστος Ἐπαρχὸς καὶ Νομάρχης, χρεωστεῖ νὰ σχηματίσῃ πρωτόκολλον ἰδιαίτερον, τὸ ὅποιον προσυπογεγραμμένον ἀπὸ διαφόρων ἐκ τῶν ἐκεῖ παρευρεθέντων ιδιωτῶν, θέλει μᾶς σταλῇ εἰς τὸ τέλος τῆς προσδιορισθείσης προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1836.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Ὁ τὴν ἐπιμέλ. τῆς διευθύνσ. τῶν Οἰκονομ. ἐπιφορτισμένος
Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Περὶ ἐνηλικιότητος τοῦ Κ. Ἡλ. Γ. Καλαμογδάρτη.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 15 (27) Φεβρουαρίου Τ. Ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ἐκηρύχθη ἐνῆλιξ, δυνάμει τοῦ 18 Νόμου τοῦ ΙΒ'. Τίτλου τοῦ Α. Βιβλίου τῆς Ἐξαβίδου τοῦ Ἀρμενοπούλου, ὁ Κύριος Ἡλίας Γ. Καλαμογδάρτης ἐκ Πατρῶν, ἔχων ἤδη ἔτη εἴκοσι.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ.

Διὰ Β. ἀποφάσεων ἀπὸ 17 (29) Δεκεμβρίου 1835 διωρίσθη καὶ τέταρτος δικαστὴς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικεῖον ὁ μέχρι τοῦδε ἐν Τριπολεὶ Πρωτοδίκης Κ. Χ. Ζῶτος, ἀντικατασταθεὶς εἰς Τρίπολιν παρὰ τοῦ Κ. Ἀντ. Κριεζῆ.

Ὁ Κ. Α. Μπραντοῦνας διωρίσθη γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου Ναξου, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Γ. Δαμιράλη.

Ὁ Κ. Ἰω. Τζωρτζόπουλος διωρίσθη εἰρηνοδίκης Ἀγρινίου ἀτὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Γαλάνη Μεγαπάνου.

Ἀντὶ τῶν παραιτηθέντων παρέδρων τοῦ Πρωτοδικείου Πύλου Κ. Ἰωάννου Γ. Οἰκονομίδου καὶ Σ. Μεντζενοπούλου διωρίσθησαν οἱ Κ. Α. Λεονταρίτης καὶ Γ. Κατζίρης.

Ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος εἰρηνοδικιακοῦ παρέδρου Θηβῶν Θ. Τζάννογλου, διωρίσθη ὁ Σ. Σπυριδόπουλος, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Α. Παπαθανασοπούλου παρέδρου τοῦ εἰρηνοδικείου Κουφίτιδος διωρίσθη ὁ Κ. Κώστας Ἀβαρικιώτης.

Ὁ Κ. Παῦλος Κονταξῆς διωρίσθη δικηγόρος παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Λεβαδίας.

Ὁ Κ. Π. Μάνεσης ἔλαβε τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγόρου παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Ναυπλίου.

Οἱ Κ. Α. Παναγιουλᾶς καὶ Γ. Μπουσιᾶκος διωρίσθησαν κλητῆρες εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Σπάρτης διὰ νὰ ἐνεργοῦν παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Κάμπου, καὶ ὁ Κ. Ἀθ. Παπαδόπουλος εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Σύρου διὰ νὰ ἐνεργῇ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Ναξου.

Ὁ Κ. Γεώργιος Π. Μπέτζας διωρίσθη γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου Μεσολογγίου, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Α. Ζησίδου.

Ὁ Κ. Δ. Βεργόπουλος διωρίσθη γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου Ναυπάκτου καὶ

Ὁ Κ. Γεώργιος Δημητριάδης γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου Καλλιθέρας.

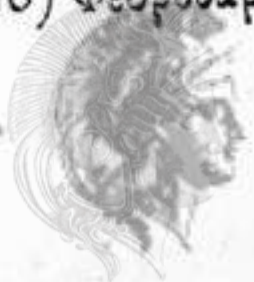
Διὰ τῆς ἀπὸ 19 (31) Δεκεμβρίου 1835 Β. ἀποφάσεως διωρίσθη Δικαστὴς παρὰ τῷ ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικεῖῳ ὁ μέχρι τοῦδε πρέσβης αὐτοῦ Κ. Στανῶρ.

Ὁ Κ. Μ. Καλογεράκος διωρίσθη πρέσβης τοῦ εἰρηνοδικείου Μυκόνου, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Α. Α. Βαλέτου.

Διὰ τῆς ἀπὸ 29 Νοεμβρίου (11 Δεκεμβρίου) 1835 Β. ἀποφάσεως διωρίσθησαν κλητῆρες,

Εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ναυπλίου ὁ Κ. Ν. Γσαπίλας, διὰ νὰ ἐνεργῇ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Μάστιστος.

Εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Μεσσηνίας, ὁ Κ. Μ. Γεωργιάδης. Διὰ Β. διατάγματος τῆς 16 (28) Φεβρουαρ. 1836

ὁ Νομοδιευθυντὴς Ἀρχαδίας Κ. Ἀδάμ Δούκας ἐπροβί-
βάσθη ὡς Νομάρχης Φωκίδος καὶ Λοκρίδος ἀντὶ τοῦ
μέχρι τοῦδε Νομαρχοῦ Ἰωάννου Ἀμβρουσιάδου διορισθη-
σόμενον εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Διὰ Β. διατάγματος τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας ὁ εἰς
ἐκτακτὸν ὑπηρεσίαν Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας Κύ-
ριος Βενιζέλος Ρούφος διορίσθη Νομάρχης Ἀχαΐας καὶ
Ἡλίδος ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε Γεωργίου Γλαράκη παύ-
σαντος τῆς ὑπηρεσίας του.

Διὰ Β. διατάγματος τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας ὁ εἰς
ἐκτακτὸν ὑπηρεσίαν Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας καὶ
Νομάρχης Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος Κ. Βενιζέλος Ρούφος
διωρίσθη ἐκτακτὸς ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν
Νομὸν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας ἐπιφορτισμένος καὶ
τὰ ἔργα τοῦ Νομαρχοῦ εἰς τὸν ἴδιον Νομὸν.

Διὰ Β. διατάγματος τῆς ἰδίας ἡμερομηνίας ὁ εἰς τα-
κτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ἀνα-
γνώστης Μοναρχίδης διορίσθη ἐκτακτὸς ἐπίτροπος τῆς
Κυβερνήσεως εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος ἐπι-
φορτισμένος μετὰ τὰ χρέη τοῦ Νομαρχοῦ τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ
μέχρι τῆς ἀποπεράτωσεως τῶν ἔργων τῆς ἀποστολῆς
τῆς ἐκτάκτου ἐπιτροπείας τοῦ Νομαρχοῦ Ἀχαΐας καὶ
Ἡλίδος Κ. Βενιζέλου Ρούφου.

Διὰ τῆς ἀπὸ 10 (22) Φεβρουαρ. 1836 Β. ἀποφάσεως
ὁ Κύριος Παναγιώτης Π. Πλάκιζας ἐξ ὕδρας διορίσθη
σημαιοφόρος τῆς τιμῆς εἰς τὸ Βασιλικὸν Ναυτικόν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 10 (22) Φεβρουαρ. 1836 Υ. Β. δια-
τάγματος

Ὁ μὲν Κύριος Δανιὴλ Γεωργόπουλος, Σχολάρχης τῆς
ἐν Σπάρτῃ Ἑλληνικῆς σχολῆς, μετετέθη ὡς καὶ αὐτὸς
εἰς τὴν ἐν Τριπόλει Ἑλληνικ. σχολῇν, ἀντὶ τοῦ Κυρίου
Κ. Λουκᾶ παραιτηθέντος ὁ β'. διδάσκαλος τῆς ἐν Σπαρ-
τῇ Ἑλλην. σχολῆς, Κ. Χαλαλάμπης Ὀλυμπιος, θέλει
ἐκτελεῖ μέχρι δευτέρας διαταγῆς τὰ χρέη τοῦ ἀπόντος
Σχολάρχου.

Ὁ δὲ Κύριος Π. Βενετικλῆς διωρίσθη Σχολάρχης τοῦ
ἐν Τήνῳ Ἑλλην. σχολείου ἀντὶ τοῦ Κυρίου Π. Σμυρνά-
κη, παραιτηθέντος.

Ὁ δὲ Κύριος Ἐμμανουὴλ Καρπάθιος, γ'. διδάσκαλος
τοῦ ἐν Σύρῳ Ἑλλην. σχολείου, μετετέθη ὡς β'. διδάσκα-
λος εἰς τὸ ἐν Τριπόλει Ἑλλην. σχολεῖον, ἀντὶ τοῦ Κυ-
ρίου Βενετικλῆ.

Ὁ δὲ Κύριος Ι. Βαλέτας διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ γ'. δι-
δάσκαλος τοῦ ἐν Συρῷ Ἑλλην. σχολείου.

Δυνάμει Βασιλικῆς ἀποφάσεως τῆς 28 Φεβρουαρίου
(11 Μαρτίου) ὁ Κύριος Σταῦρος Παπαλουκάς, κατ' ἑκὸς
Ἀμφίσσης, διορίσθη ἐπαρχιακὸς Ταμίας Παρνασσίδος.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ἀριθ. 3, σελ. 9, στήλ. 2, σίχ. 13 καὶ 14 ἀντὶ «κατὰ τὸν § 17 τοῦ
ἀπὸ 25 Μαρτίου 1835 διατάγματος» ἀνάγνωθι «κατὰ τὸν § 17
τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1830 ψηφίσματος». Σελ. 10,
στήλ. 1, σίχ. 9 ἀντὶ «12 %» ἀνάγνωθι «1 %».

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

